

PROSTOR

OSMÉ VYDÁNÍ

05/2023

MILÍ ČTENÁŘI !

Je květen. Přichází čas vrcholného jara. Jsme nabití energií stejně jako příroda, která prostupuje vším a oživuje. Oživuje rostliny, stromy, všechno kolem nás kvete a pučí. Oživuje také tvory, rodí se nový život. Oživuje i nás, polomrtvé studenty, bledé nedostatkem slunce a denního světla.

Květen je také čas lásky a pro polovinu redakce čas největšího frmolu. Závěr školního roku se blíží a na lásku a poezii mnoho času nezbývá. I Prostor měl tentokrát namále. Leč, jak říkají babičky, i za války šel život dál. A když to šlo za války... Prostor naštěstí vyšel a vy si můžete plně užívat slunečních dnů se svým oblíbeným čtením!

Těšit se můžete na obvyklé rubriky jako je šachové okénko proslulého šachisty Jiřího Klekera, za něj každý měsíc potíme krev, abychom ho získali právě do našeho měsíčníku. Přečíst si budete moci o nadcházející kultuře a také o několika nových akcích, na které vás srdečně pozveme. Nově jsme pro vás připravili i článek ve stylu beletrie.

Díky všem vám, věrným čtenářům.
Vaše Redakce dell'arte

NECHEJ, PROSÍM, *PROSTOR* V *PROSTORU*

Dej šanci i dalším čtenářům přečíst si školní časopis. Zanechej výtisk nejlépe tam, odkud sis ho půjčil/a. Pro zájemce je elektronická verze na stránkách www.konzervatorteplice.cz v záložce Školní časopis.

V KVĚTNU NÁS ČEKÁ

... AKA STUDENTE, NEPŘEHLÉDNI

15. května TENHLE TROEN JSOU MATURITĚ	16. května pátek smrton labut	17. května ABSOLVENTSKÝ KONCERT Nina Radhická	18. května KONCERT přeshranost A ROP	19. května	20. května	21. května 6. A ODJÍŽÍ DO DOUBICE 21.-22. 5.
22. května TENHLE TROEN JE HUDBA DO ULIC	23. května LÍBE DAMEN UND HEREN	24. května	25. května FILHARMONIE BEETHOVEN múca, solmiz	26. května BIG BAND + JAM SESSION ZAHÁJENÍ	27. května FILHARMONIE LÁZEŇSKÉ	28. května SEZON
29. května KONCERT FLETNA + KLAVIR ZAHRADNÍ DŮM	30. května KONCERT PRVÁKŮ	31. května ABSOLVENTSKÝ KONCERT Adi Fialkové JAM SESSION	1. června design markeš	2. června + NOC KOSTELU	3. června	4. června (ZKOUŠKA NA CARMINU BURANDOVU)
5. června	6. června CARMINA BURANA 19HOD. DK TEPICE	7. června KONCERT No Nebronone Percussion	8. června TRÍDMÍ KONCERT žáci Plany Vilgové	9. června	10. června	11. června
12. června SKLADA TELSKÝ KONCERT	13. června LÍBE DAMEN UND HEREN	14. června KONCERT KLAVÍRNÍHO ODDĚLENÍ	15. června ABSOLVENTSKÝ KONCERT Klavírky Klavírní	16. června FILHARMONIE DVOŘÁK 7. SPM.	17. června	18. června DEN OTCŮ

→ Souhle sjezdov (12.-15.6.) pou nístu absolutoria

JAM SESSION!

“Zvládáte dokonale svůj nástroj i noty? Pak na to všechno zapomeňte a prostě hrajte...!”

Charlie Parker

Jam session je akce otevřená všem muzikantům – zkušeným improvizátorům i začátečníkům, a to nejen z konzervatoře. Vezmi svůj nástroj a přijď si s námi zajamovat, nebo jenom jako posluchač strávit příjemný večer plný bujarého mládí v akci!

fotografie poskytl P. K a D. B.

Scházíme se každou poslední středu v měsíci v TepJazzu kolem osmé večer. Vstup zdarma. Přidáš se?

Patrik Krista

MÍSTNÍ UNDERGROUND

26. – 28. května, to je víkend ve znamení “Lázeňský”.

Pod mostem vedle Střední školy obchodu a služeb v Alejní ulici – tedy na místě dosud nepokřtěném hudbou – proběhne oficiální zahájení Lázeňské Tunelády.

Bar, djs, tunel & borovicový hájek included.
More info coming soon, naskenuj a sleduj...

za Tunel team Pavel K.

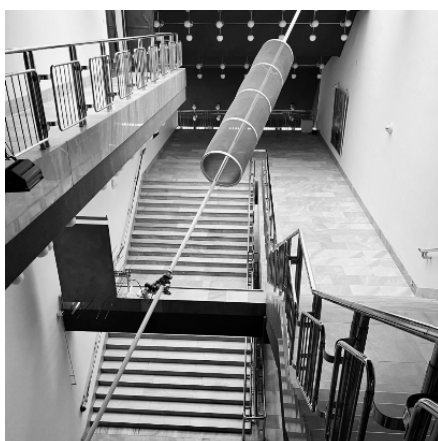
MULTIŽÁNROVÝ FESTIVAL UMĚNÍ

...aneb Za hory, za doly.

Tepfestival je multižánrový festival umění, jehož pořadatelem je kulturní spolek Zahálka Teplice. První ročník nese podtitul *Za hory, za doly* a bude se odehrávat od pátku 30. 6. do neděle 2. 7. 2023. Návštěvníci ho tak dostanou doslova za vysvědčení. Na své si přijdou milovníci filmu, hudby, divadla i tance. Kromě výstav, promítání, koncertů a divadelních představení se můžete těšit i na zajímavé přednášky nebo workshopy, a to všechno v Domě kultury Teplice, na jeho kolonádě a v přilehlém parku.

Chceme poukázat na architektonickou unikátnost této budovy a rozloučit se s ní před plánovanou rekonstrukcí. Naším cílem je vytvořit pravidelnou akci, která doplní teplickou kulturní scénu a osloví hlavně studenty, mladé lidi a všechny se zájmem o současné umění a kulturu.

Těšíme se vás!
Za tým tepfestival, Maro a Kuba

fotografovala Lea Petříková,
graficky zpracovala Natálie Švehlová

KONCERT ELIŠKY ANNY

Byl pozdní večer – třetí máj – večerní máj – byl hudby čas.

Viděli jsme je všichni. Estetické a na pohled přívětivé plakátky s upoutávkou na koncert se vyrojily po Teplicích a zvaly nás na závěrečné vyvrcholení Eliščina studia na konzervatoři.

Eliška se jeví jako výrazná a důležitá součást této školy. S každým prohodí pár milých či povzbudivých slov, svou přítomností rozzáří okolí a povznese jej do laskavých výšin.

V tomto duchu se nesl i celý koncert. Před vstupem do sálu bylo návštěvníkům k dispozici napsané úvodní slovo, a dokonce štrůdl, jenž na velké množství lidí bohužel nezbyl. Sál byl téměř plný.

Před nádherným nástrojem, který dělal Elišce společnost ve smutných i radostných chvílích jejího života, stál obraz s květinou, dokreslující sympatickou atmosféru. Proslovů se chopila Anetka Sadílková, která společně s Tondou Paldusem, neopomínajíc se usmát, hrála v klavírním triu Felix.

Po klavírním uvedení v podobě Mozarta a Rachmaninova nastoupil Schubert, ve svém životě mnohými nepochopen, tento večer empaticky a emotivně interpretovaný. Trio bylo sehrané, navzájem se doplňovalo a nechávalo *prostor* pro vlastní procítění. Po souboru vystoupil sólově Tonda s Bachovými menuety. Vážný Bach v podobě stejně naladěného hráče byl připomínkou jisté konstanty a řádu (v životě i hudbě). Dalším v pořadí bylo Janáčkov *V mlhách*, aneb souznění dvou duší. Janáčkova bolest ze ztráty dcery s Eliščinými nejniternějšími prožitky. Největším překvapením bylo ztvárnění *Písní na starojaponská pětiverší*. Neznáte tento soubor veršů? Ani jste nemohli. Básně jsou od jedné její lásky. Eliščiny Listy důvěrné. A zpracování do hudební podoby je zásluhou talentovaného skladatele a korepetitora, Simona Angela Vanegase. Jestli se ve vás něco nepohnulo předtím, po této podívané jste zaručeně nezůstali chladnými. Dojemnost, láska, vzpomínky – nostalgické ohlédnutí za milovaným člověkem s mírným bolestivým nádechem. Pro tvory disponující aspoň minimální senzitivitou to byl intenzivní a emočně nabitý zážitek.

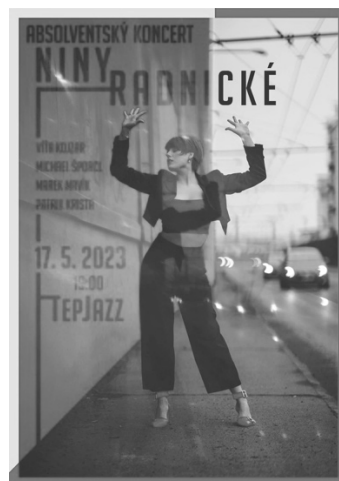
S hlavou v oblacích odcházíme vstříc světu. Děkujeme Elišce Anně, že nás opět na chvíli zastavila a povznesla nás do laskavých výšin.

Valča

ABSOLVENTSKÉ KONCERTY

Nevím o ničem dojemnějším, co se na konzervatoři každoročně urodí.

„Absolváky“ si nesmíte nechat ujít... Srdečně zvú na:

Comtessa

KDYBYCH BYLA ZNOVU V PRVÁKU...

Bylo mi patnáct a tyhle věci mi tenkrát nikdo neřekl.

Už od začátku jsem konzervatoř milovala. A teď zpětně zase miluju tu svojí tehdejší představu o ní. Tenkrát jsem nevěděla, že je tahle škola tak trochu svůj vlastní svět, živý organismus. A že naučit se v něm pohybovat je proces náročnější, dobrodružnější a leckdy velmi bolavej. Patnáctiletá Eliška Anna si tady tenkrát hledala to svoje místo. Svoje lidi, vlastní režim. Svoje cíle a vášně pro věc. Cestu, po které se vydat a kterou si bude jistá.

Víte, to studium je plný fuckupů, radostí, mrzutostí i euforie. Tyhle stavy člověka zavedou na zajímavý životní křižovatky a po šesti letech vás ze sebe konzervatoř vyplivne úplně jiné, než jací jste do ní přišli. Jak říká moje paní profesorka; *přicházíme jako housenky, odcházíme coby hotoví motýli*.

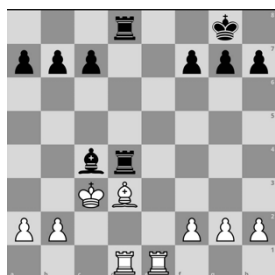
Nechť vám jsou v tomto procesu proměny uvedené rady a moudra nápomocna:

1. Když něčemu nerozumíš, nelámej rukama a radši si to nechej vysvětlit.
2. 80 % problémů vyřeší papír na studijním oddělení s názvem "Žádám o" (vyzkoušeli jsme, že lze žádat téměř o cokoliv).
3. Snaž se co nejdříve hrát v nějakém souboru, orchestru, komořině. Nečekej, až se na to budeš cejtít připravenější, nebo až na to bude víc času – tenhle moment totiž pravděpodobně nikdy nenastane.
4. Pokud se píše desetiminutovka z češtiny, zaměř se na jména řek a vztahové intriky.
5. Pozor na ty divný a nezajímavý věci v dějinách hudby, co se probírají v prváku. Bude to u maturity.

6. Snaž se o zachování hezkých vztahů se všemi, a především s pedagogickým sborem. Nikdy nevíš, kdo tě bude na co učit, nebo kdo ti bude známkovat diplomku, či dohazovat kšefty.
7. V aplikaci škola online je možné sledovat svou absenci v jednotlivých předmětech. Doporučujeme této záložce věnovat pozornost.
8. Vždycky tu bude někdo, kdo hraje nebo zpívá líp než ty. Absolutně na tom nezáleží.
9. Nech se od Larisy zkoušet průběžně, nebo se na konci pololetí zblázníš – ale opravdu.
10. Když se ti na koncertě něco nepovede, nikdo to neřeší tolik, jako ty sám.
11. Když píšeš diplomku těsně před deadline, pravděpodobně budeš psát blbosti, který stejně smažeš. Hodí se to psát průběžně a s rozvahou.
12. Kofroně na konci prvého nespávej, ten předmět je až do třetího.
13. Dávej tomu všemu jenom tolik času a energie, jak ty sám(a) můžeš a chceš. Je to tvoje cesta, tvoje kapacita a tvý tempo.
14. Miňonky se v automatu téměř vždycky zaseknou.
15. Chod' na koncerty svých kamarádů. Učte se spolu, kritizujte se navzájem, pomáhejte si. Poslouvejte spolu hudbu, pijte spolu, podporujte se, popisujte od sebe při testech. Buďte spolu.
16. Ano, je to náročný. Ale krásný! ... všechno si to uživej, ono to hodně rychle uteče.

ŠACHOVÉ OKÉNKO

V šachu platí dost podobný princip jako v hudbě, potažmo v životě – nejjednodušší cesta ke zlepšení hry, zvláště v rané fázi rozvoje je zpravidla kopírování.

...kulantně řečeno inspirování se. Na této bázi fungují i tyto měsíční úlohy, když je člověk vyřeší, dané schéma se mu uloží do jakéhosi šachového podvědomí a on jej poté zvládne snáze uplatnit v praxi při přímém hraní, když se k tomu naskytne příležitost. Motiv, který se naučíte vyřešením této úlohy sice není zas tak složitý, ale jeho praktická uplatnitelnost je, věřte mi, obrovská.

Aneb všeobecně známé: *work smart, not hard.*

Prvním úspěšným řešitelem dubnové hádanky se stal náš vášnivý šachista a **tubista Kuba** z prvního ročníku, gratulujeme!

Jiří Kleker

KULTURA, KTEROU SI NENECHAT UJÍT

Vzdělaný člověk, pro hudbu nadšený – homo musicus. Zde jest krátký výčet koncertů a představení, na které by snad rád zavítal.

Severočeská filharmonie

- 25. 5. Missa solemnis D dur (op. 123), L. v. Beethoven – Zahradní dům
- 29. 5. **Juree Kim** (flétna), **Hansol Cho** (klavír), (Boehm, Demersseman, Paganini a další)
- 31. 5. **Duo Connessione** (Beethoven, Wolfram, Reissiger) - Zahradní dům
- 6. 6. Carl Orff: Carmina Burana
- 7. 6. **No Metronome Percussion** (Prokofjev, Ravel, Ellington a další)
- 8. 6. **Ádám Baross** (klavír), (Musorgskij, Rachmaninov, Beethoven)
- 12. 6. **Daniel Matoušek** (tenor), **Ahmad Hedar** (klavír), (Turina, Rossini, Tosti aj.) – Zahradní dům

Hraničář, Ústí nad Labem

- 19. 5. Torzo tour: Pio Squad + DJs
- 24. 5. Jam session #18

Severočeské divadlo Ústí nad Labem

- 21. 5. J. Strauss: Popelka (balet)
- 24. 5. A. Dvořák: Rusalka (opera)
- 28. 5. F. Hervé: Mam'zelle Nitouche (opereta)

Konzervatoř Teplice

- 17. 5. Absolventský koncert Niny Radnické
- 18. 5. Koncert pěveckého sboru konzervatoře
- 22. - 25. 5. Hudba do ulic
- 26. 5. Vystoupení školního Big Bandu a Tria Oty Hejnice + jam session
- 30. 5. Koncert třídy 1.A
- 31. 5. Absolventský koncert Adély Falkové
- 5. 6. Koncert laureátů soutěže v komorní hře Camerata Teplice 2023
- 6. 6. Koncert školního symfonického orchestru
- 7. 6. Koncert No Metronome Percussion
- 12. 6. Skladatelský koncert
- 14.6. Koncert klavírního oddělení

fotografie: Comtessa

KNIŽNÍ OKÉNKO

Sečtělý člověk, pro literaturu hořící – homo literus. Zde jest navnazení na rozšíření obzorů nejen v hudebním oboru.

DIRIGENTKA

Kniha pojednává o dívce Antonii Brico, která touží stát se dirigentkou. Se svou temperamentní povahou a odhodláním překonává rodinné problémy a předsudky, jež ji brzdí na postupné cestě vzhůru. Společnost se po válce posunula dál, avšak některé stereotypy zůstaly přítomné, proto její cestu doprovází spousta pádů, ale také o to výraznějších pokroků.

Nespravedlivý vyhozov z práce a následně i z konzervatoře ji donutí hledat si místo jinde. Osvědčí se jako pianistka v jazzovém klubu. S dostatečným platem se může osamostatnit od rodičů, kteří z toho úplně nesmutní. Přikloní si na svou stranu dva muže a oba se do ní zamilují. Jeden šťastně, druhý – s podivem – nešťastně. Opustí je oba. Z Ameriky se vydá do Holandska a Německa, kde pátrá po svých příbuzných a zároveň hledá uměleckou praxi. Po starostlivých i krásných letech vystuduje Berlínskou akademii umění, přes veškeré panující předsudky diriguje v koncertních síních a založí čistě ženský orchestr. Za největší úspěch bývá považováno její dirigování v Metropolitní opeře v New Yorku.

Autorka knihy Maria Petersonová je především scenáristka, což je občas patrné z jejího způsobu psaní. V roce 2018 natočila o Antonii film a na jeho motivy, založené na skutečnosti, napsala knihu. Ta je velmi čtivá, příběh přirozeně plyne společně s vaší touhou vědět, co bude dál. Chybí tam větší detailnosti v popisech i rozhovorech. Děj se odehrává v průběhu přibližně pěti let, ale nejeví se to tak. Člověk se může začít ztrácet, v jakém časovém období se nachází a po jak dlouhé době se některé věci dějí. Pozitiva ale přesahují nad drobnými nedostatky. Vykreslení postavy Antonie, a především ona samotná jsou inspirací nejen pro dívky s velkými sny, ale i nekonvenční hudebníky, kteří to nechtějí vzdát.

recenzi připravila Isabella

TVŮRČÍ KRIZE NEUSTÁVÁ...

Sem tam, sem tam, dny jdou, a já na tom dělám, já na tom makám...

Učím se na absolutoria. Učím se na absolutoria. Učím se na absolutoria každý den. Učím se na absolutoria opravdu každý den. Učím se na absolutoria. Učím se na absolutoria a chápu o čem je to, co se učím. Učím se na absolutoria. Učím se na absolutoria podle předem připraveného plánu a všechno dobře stíhám. Učím se na absolutoria. Učím se na absolutoria a mám na to dostatek času a energie. Učím se na absolutoria. Učím se na absolutoria. Učím se na absolutoria. Učím se na absolutoria. Učím se na absolutoria a u toho chodím pravidelně běhat, čtu si každý den Bibli, dvacet minut medituji, chodím na koncerty a do divadla, spím osm hodin denně, mám naplňující sociální život a jsem u toho všeho nesmírně krásná a plná energie. Učím se na absolutoria, já se učím se na absolutoria. Učím se na absolutoria. Učím se....

... a taky už mám vymyšlené, jak budu obhajovat svoji diplomku!

k (ne)činu se opět přiznává Comtessa

TÍŽE T I C H A

Jakou dáváme hodnotu věcem kolem sebe? Staří vlámští mistři měli v oblibě zpodobňovat portrétovaného v obklopení předměty, které ho charakterizovaly. Co kdybychom vyjmuli postavu z obrazu a zasadili ji na pozadí pouštní duny? Byla by ta osoba někým jiným?

María Estevésová sedí v obývacím pokoji svého bytu. Usazená v oblíbeném křesle, sedí s nohama složenýma pod sebou a kouká na stůl po levé ruce. Na něm je čajová konvička, jeden šálek a popelníček. Sedí tam sama. Světlo svíčky přisvětluje příšeří v místnosti jinak osvětlené jen slabým, sytě žlutým, teplým světlem lampy. V malé vitrině u zdi jsou nějaké knihy z dob jejího studia a neúplný kávový servis ve starořeckém stylu, který minulý týden koupila za pár korun ve starožitnictví. Je tam sama v naprostém tichu. María se rozhlíží po věcech okolo. Tři květiny, které má tak ráda a které alespoň částečně protrhávají státnost a osamělou neživost jejího bytu. Občas si s nimi povídá. Obrázky na lednici – pohledy z cest, fotografie s přáteli, oznámení o svatbě – ne její. Španělská kytara, dlouho už nepoužívaná, v zaprášeném pouzdře opřená o zeď v rohu místnosti. Hromádka korespondence, krabice s kapesníčky, pohozené vonné tyčinky a čajové svíčky. Velký červeno-hnědý koberec se španělskými vzory, který na několikrát pracně křísila z prachu půdy majitelky domu, protože si nemohla dovolit koupit nový. Všechny tyhle věci dělají místo, na kterém se právě nachází, jejím domovem. Co kdyby ale nic z toho neměla? Neměla by už domov? Byla by to stále ona, María Estevésová? Zaprášená kytara v rohu místnosti v ní už dávno nevzbuzuje žádné vzrušení ani touhy. Jenže kdyby ji prodala, nebyla by už kytaristka. Anebo jí není už od chvíle, kdy ji tam odložila? Přestane jí snad být až ve chvíli, kdy zapomene i zbytek katalánských melodií, kterých svého času znávala takovou spoustu? Co kdyby neměla popelníček? Nebyla by už kuřačka? Anebo by byla kuřačka už jen ve chvílích, kdy by zrovna kouřila, protože jinak by o jejím kuřáctví nebyl jediný důkaz? Nebo by byla nekuřačka?

Co nás dělá tím, kým jsme? A kdybychom nedělali nic a nic neměli, byli bychom stále? Má ten muž na ulici, kterého María potkává pokaždé, když jde na poštu, ještě jméno? Pro většinu lidí ve městě, kteří mají a dělají *něco*, je to prostě bezdomovec. Charakterizuje ho to, že nemá a nedělá *nic*. Nemá ani domov, ani svou květinu v květináči. Nemá ledničku, na kterou by si připevnil fotku s ostatními bezdomovci z ulice. Málokdo zná jeho jméno. Co až jednoho dne, pod tíhou zimy, zapomene své jméno také on sám? Nebude už nikým? Anebo naopak bude oprostěný od všech vnějších okolností, bude čirým bytím, bytím beze vztahů s čímkoliv a k čemukoliv?

María Estevéssová sebou cukla. Pomalu típla cigaretu. Zapomněla slít čaj. Bude příliš silný. Pomalu vstala a sáhla po gramofonové desce. Jako by chtěla zahnat nepříjemnou myšlenku, která se jí vkrádala. Myšlenku blížící se příliš k mohutnému vodopádu na samé hraně konce světa. K mohutné mase vody, nekontrolovaně se hrnoucí přes okraj krunýře želvy a mizící v černém prostoru nezměrných dálek. María Estevéssová chtěla hudbou rozrazit ticho. Stejně tíživé ticho, které v tu chvíli pociťoval také bezejmenný muž na rohu ulice. A protože neměl gramofon, ale stejně jako María toužil za každou cenu se vyhnout pádu do černé propasti bezrozměrných hloubek, sáhl po láhvi červeného vína a rozrazil ticho skřípnutím levného plechového uzávěru. Oba v tentýž moment vytrženi z hustého, všepohlcujícího ticha, ponořili se každý do své činnosti, jež fungovala pro stejný účel, pouze v rozdílných kulisách.

fotografie: Comtessa

Anna